Siz Bizzat Kendiniz Allah'sınız

Genç Prahlada'nın hatırı için,
Çaresiz fil kral için,
Allah'a olan bağımlılığında sebatkar küçük çocuk Dhruva için
Aile içinde verimli, varlık açısından fakir olan yoksul Kuchela için.
Lotus-gözlü Vishnu, Veda'lar tarafından övülen,
Her zaman merhametli olan, cömertçe hediyeler ihsan eden:
Bütün bunların hepsini bir araya toplayın, Rab'ların Rab'bi şimdi enkarne olmuş durumdadır,
Yukarıdaki bütün sevginin ve merhametin somutlaşmışı,
Ve daha fazlası olarak.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Allah nerede? O, ne zaman enkarne olur? O, nerede enkarne olur? Bu gün insanların zihinlerini tedirgin eden sorular bunlardır. Allah her yerde hazır ve nazırdır. Herkes Allah'ın somutlaşmışıdır. Günümüzde insanlar Allah'a Rama, Krishna ve İsa gibi çeşitli isimler ve formlar atfetmekteler ve onların doğum günlerini kutlamaktadırlar. Gerçeği söylemek gerekirse, Allah'ın doğum günü olabilir mi? Hayır. Allah'ın, şu günde şu yılda doğduğunu düşünmek cehaletin işaretidir. Allah, her insanın içinde nefes formundadır. '*Soham*', bu nefes alma ve nefes verme işlemini sembolize eder. '*So*'nun anlamı 'O'dur (Allah'tır). '*Ham*', 'Ben'i (bireyi) temsil eder. Sadece iki kelime, yani Allah ve birey olmasına rağmen bunların arasında hiçbir fark yoktur. Onların ikisi de aynıdır. Gerçekte Allah'ın doğumu diye bir şey yoktur. O'nun her hangi bir amacı başarmasına gerek yoktur. Böyle olmasına rağmen, insanların zihinlerine inancı aşılamak için enkarne olur. Eğer doğuş varsa ölüm de olmalıdır. Fakat Allah, doğuşun ve ölümün ötesindedir. O'nun ne bir başlangıcı ne de bir sonu vardır. Allah'ın doğum günü olduğunu düşünmek sizin hayalinizin mahsulüdür. Salikler Allah'ı fiziksel bir çerçeve ile sınırlamaktalar ve O'na ibadet etmekte ve O'nun doğum gününü kutlamaktalar. Bu, onların hayallerinin bir uydurmasıdır ve hakikat ile bağdaşmamaktadır.

Bu dünyada, her gün birçok kimse doğar ve birçok kimse ölür. Doğmak ve ölmekten ne kasdedilir? Bir bedene girmek doğmaktır ve aynı bedeni terketmek ise ölmektir. İnsan, doğumun ve ölümün ikiliğini, içinde bulunduğu illüzyon dolayısıyla deneyimler, fakat Allah bunların her ikisini

de aşar. *Sarvatah Panipadam Tat Sarvathokshi Siromukham, Sarvatah Sruthimalloke Sarvamavruthya Tishthati* (elleriyle, ayaklarıyla, gözleriyle, başıyla, ağzıyla ve kulaklarıyla her şeyi kaplayarak bütün evrene nüfuz etmiştir). İnsan cehaleti yüzünden, ölüm ve doğum çemberine yakalanmıştır. Doğum ve ölüm, Allah'ın İrade'siyle meydana gelir.

Allah, sevginin simgesidir. O, hayat-nefesi formunda her varlığın içinde mevcuttur. Kadim zamanlardan bu yana, insanlar doğum ve ölümün sırrını anlayabilmek için büyük çabalar sarfetmişlerdir. Bu sırrı anlamak için, o kadar ileriye gitmeye gerek yoktur. Sahip olduğumuz beden, bunu her an deneyimlememizi sağlamaktadır. Nefes almamız doğumu sembolize eder ve nefes vermemiz de ölümü sembolize eder. İnsan, bu nefes alma işleminin içsel önemini anlayamamaktadır. İnsanın doğum ve ölüm çemberinden kurtulması için ne yapması gerekir? Daha fazla ve daha fazla sevgi geliştirmesi gerekir. Günümüzde insan, kendi hemcinsi olan insanları dahi sevmemektedir. Bu demek değildir ki, o, sevgiden yoksundur. Sevgi onun içinde mevcuttur fakat bunu deneyimleyememektedir. Sadece bireylere değil, sevgi prensibine de değer verilmelidir.

['*So*'] diye nefesimizi içimize çektiğimiz vakit, hayat prensibi bedenimize girer ve ['*Ham*'] diye nefesimizi dışarı verdiğimiz vakit, hayat prensibi dışarı gider. Bu, nefes alma ve nefes verme, bize her an doğuştan içimizde var olan ilahi vasfı (Ben Allah'ım) hatırlatmaktadır. Hayat-nefesi olduğu müddetçe beden *Sivam* (hayırlı) sayılır. Hayat-nefesi çekilince de, *Savam* (ceset) olur. Doğum ve ölüm, her ikisi de beden ile ilişkilidirler, hayat prensibi ile değil. Doğum ve ölüm arasında, esrarengiz bir şekilde birçok değişiklikler yer alır. Bütün bunlardan Allah sorumludur. Fakat bazı insanlar Allah'ın varlığını inkar ederler ve zamanlarını yersiz tartışmalarla boşa harcarlar. Allah **VARDIR.** O, ne gelir ve ne de gider. O, her zaman her yerde mevcuttur. İnsan, ölüm ve doğumu, bedenine olan bağımlılığı yüzünden deneyimler. Ancak bedene bağımlılığından kurtulduğu ve kendisini tamamen Allah'ın İrade'sine teslim ettiği vakit insan, doğum ve ölüm çemberinden kurtulacaktır.

Ey Allah'ım, Senin bana vermiş olduğun kutsal kalbi Sana sunuyorum. Lotus Ayaklarına bundan başka ne sunabilirim ki? Benim bu mütevazi armağanımı kabul etmen için dua ederim.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Doğum ve ölüm, illüzyon sonucu meydana gelir. Bu dünyada her gün birçok kimse doğar ve ölür. Doğum ve ölüm, zaman ve şartlara göre yer alır. Doğum ve ölüm arasında, insan fiziksel bedenine aldanır ve fiziksel seviyede çeşitli ilişkiler kurar. Kendisini beden ile özdeşleştirir ve 'ben' ve

'benim' duyularıyla büyülenir. Bu büyük bir hatadır. Beden devam ettiği müddetçe, şununla ve bununla ilişkilisiniz. Fakat beden yok olunca bu ilişkilerinize ne olur? Gerçek ilişki, fiziksel seviyede değil de Atmik seviyede yatar. Doğmadan önce, kimin kiminle ilişkisi vardı? Öldükten sonra ne olur? Hakikatte, ölüm ve doğum, her ikisi de, *bhrama'*nın (vehmin) sonucudur, bu yüzden *Brahma'*yı (İlahi Vasfı) idrak edemiyorsunuz. Bu dünyevi ağın içine yakalandığınız için, transantandal prensibi kavramakta zorluk çekmektesiniz.

Spiritüel uygulama, bir insanın gerçek kimliğini anlamasında yatar. Bir insan "Ben kimim?" diye soruşturmalıdır. Bütün spiritüel uygulamalar, sizin gerçekten kim olduğunuzu idrak etmeniz içindir. Kendisini takdim ederken herkes 'Ben' terimini kullanır. Bunun anlamı, sizde mevcut olan 'Ben' (Öz) prensibinin başkalarında olanla aynı olduğudur. Fakat insan bu tekliği anlayamamaktadır ve fiziksel bedenlerdeki çeşitliliklere bakarak yanılgıya uğramaktadır. Böylece karışıklığa ve huzursuzluğa meydan vermektedir.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Doğum ve ölüm beden ile ilişkilidir, bireysel ruh ile değil. Zihin, bu her ikisi için de sorumludur. Her şey insanın kendi yapısıdır. Hayat bir rüyadır. Rüyada görülen her şey nasıl olurda gerçek olabilir? Bunların hepside bir illüzyondan ibarettir. Bu *bhrama* (yanlışlığın) içinde yaşadığınız müddetçe *Brahma'*nın vizyonunu elde edemezsiniz. Ancak illüzyonun zincirlerini kırdığınız vakit gerçeği deneyimleyebilirsiniz.

Nefes alma işleminizi gözlemleyerek gerçek kimliğinizi anlayabilirsiniz. Fakat insan böyle kolay ve basit bir yola ilgi duymaz. O, engebeli ve zor yolları tercih eder ve sonuçta hüsrana uğrar. Etin içinde diken olduğu müddetçe acıtır. Bedene bağımlılık, bütün ıstırapların sebebi olan bir diken gibidir. Bedene bağımlılığı terkettiğiniz vakit gerçek Öz'ünüzü bileceksiniz. Kendinizi beden ile özdeşleştirdiğiniz için ıstırap çekmektesiniz. Bu bir illüzyondan başka bir şey değildir. Bu nedenle *Sankaracharya* şöyle demişti:

Punarapi Jananam Punarapi Maranam
Punarapi Janani Jathare Sayanam
Iha Samsare Bahu Dustare
Kripayapare Pahi Murare.
(Doğuştan doğuşa / Ölümden ölüme
Rahimden rahime / Bir müddet oyalanarak
İkamet etmektir / Bu geçici hayat,
Ey şeytan Mura'nın yok edicisi

Benim kayıkçım ol / Bu fırtınalı okyanusta
Cömert rahmetinle.)

Samsara okyanusunu geçmek için insanın çok yoğun bir spiritüel uygulama yapmasına gerek yoktur. İnsanın yapması gereken tek şey devamlı olarak Allah üzerinde tefekkür etmesidir. Allah içimizde olmasına rağmen, insan O'nu idrak edememiştir. Rüya halinde, insan ölümü deneyimleyebilir ve bundan üzüntü duyar. Uyandığı vakit, gördüğü şeyin sadece bir rüya olduğunu idrak ederek rahat bir nefes alır. O halde, rüyada ölen kim idi? Bu sadece zihnin yarattığı bir şeydi. Aynı şekilde, hatta uyanıklık halindeyken bile, insanın deneyimlediği her şey zihnin mahsülüdür. Benim babam, benim annem, benim karım, benim çocuklarım, vs., bütün bu hisler illüzyondan doğar. Bunlar gerçeğe uymaz. İnsan illüzyon nedeniyle fiziksel ilişkiler geliştirir ve sonunda da kendisini ıstıraba maruz bırakır. İnsan, saf ve lekesiz sevgiyi geliştirdiği takdirde acıyı ve ıstırabı deneyimlemeyecektir. Fiziksel bedene olan sevgi sahtedir ve geçicidir. Öz'e olan sevgi gerçektir ve ebedidir. Hakiki kimliğinizi anlamak için içinize dönerek soruşturma yapmalısınız.

Sankaracharya günlerden birinde salikleriyle birlikte *Ganj* nehrine gidiyordu. Yol üzerinde, bir ağacın altına oturmuş *Dukrun Karane, Dukrun Karane* diye tekrarlayan bir adama rastlar. Bu adam gerçekte *Panini'*nin gramerinin kurallarını öğrenmeye çalışıyordu. *Sankara* ona acıyarak, dünya bilgilerini öğrenmeye çalışarak zamanını boşa harcayacağına Rab üzerinde tefekkür etmesini tavsiye etti.

Bhaja Govindam, Bhaja Govindam
Govindam Bhaja Moodha Mathe
Samprapthe Sannihithe Kale
Nahi Nahi Rakshati Dukrun Karane.

(Ey zavallı adam, Rab Govinda'nın ismini terennüm et; Sonun yaklaştığı vakit gramerin kuralları seni kurtarmaya yetmeyecektir.)

Bhrama ve *Brahma* sizin zihninizdedir. Onlar dışarıda mevcut değillerdir. *Brahma* sizin içinizdedir. Fakat siz *bhrama'*nın (hayal) içine dalmış olduğunuz için *Brahma'*yı (İlahi Vasfı) uzakta bir varlık olarak görürsünüz. *Brahma* olduğunuzu idrak ettiğiniz zaman *bhrama'*dan tamamen kurtulacaksınız. Kendinizi bedenle özdeşleştirdiğiniz için ıstırap çekmektesiniz. Bedene bağlılıktan kurtulduğunuz an sonsuz bir mutluluğu deneyimleyeceksiniz.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Zevk ve acı sizin kendinizin yarattığı şeylerdir. Bunlar Allah tarafından verilmez. Istırap çekmenizin sebebi sizden başka kimse değildir. Bu hakikati anlamalısınız. Spiritüel açıdan, zevk, acı ve dünyevi ilişkilerin hepsi de aldatıcıdır/yalandır. Bunların hiçbirisi de gerçek değildir. Sabahın şafağından akşamın karanlığına kadar insan hayal içinde yaşar. İnsan olarak doğduğuna göre, hakikati deneyimlemelidir. Fiziksel beden bir müddet için büyür ve sonra zayıflar ve eli ayağı tutmaz bir hale gelir. Doğuş ve büyüme gerçek olmayan beden ile ilişkilidir. Fakat insan, bedenini gerçekmiş gibi kabul eder ve ıstırap çeker. Gözleriniz açıkken birçok insanı görebilirsiniz. Fakat gözünüzü kapatınca hiç kimseyi göremezsiniz. Gözlerinizi açınca bu kadar çok insan nereden geliyor? Gözlerinizi kapatınca onlar nereye gidiyorlar? Bunu bilmiyorsunuz. Hakikatte siz, geldiğiniz kaynağın neresi olduğunu ve aynı zamanda gideceğiniz yerin neresi olduğunu bilmiyorsunuz. Bu sebepten ıstırap çekiyorsunuz. Kendinizin beden olmadığınızı ve bu dünyada hiçbir şeyin size ait olmadığını idrak ettiğiniz zaman ıstıraptan kurtulacaksınız. Bu dünyada her şeyi siz kendiniz yaratırsınız. Hiçbir şey gerçek değildir.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Sevginin somutlaşmışı olan, sadece Allah sizinle beraberdir ve daima sizin içinizdedir. Sevgiden yoksun insan var olamaz. Sevgi sizin hayatınızdır. Cehalet karanlığını yok eden Sevgi ışığıdır. Sevgiyi geliştirmeyen kimse tekrar tekrar doğacaktır. *Punarapi Jananam Punarap Punarapi Maranam.* Herkim doğarsa bir gün ölecektir ve her kim ölürse tekrar doğacaktır. Doğuş ve ölüm objektif dünyanın *Prabhavası'*dır (sonucudur). *Prabhava'*dan aldanan insan kendisini *Pramada'*ya (tehlikeye) atmaktadır.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Geçici olan dünyevi sevgiye hiçbir şekilde sevgi denilemez. Gerçek sevgi ölümsüzdür. Böyle bir sevgiyi geliştirmelisiniz. Fiziksel beden yaşlanır ve çürür. Bunu nasıl gerçek olarak kabul edebilirsiniz? Hakikatte bu dünyada hiçbir şey gerçek değildir. Bedene bağımlılık, bu vehmin sebebidir. Bu nedenle yavaş yavaş bedene olan bağımlılığınızı azaltın. Yapmanız gereken en önemli *sadhana* budur. *Japa* (zikir), *Thapa* (kefaret), *Dhyana* (meditasyon), *Yoga* (Allah'la birleşme), vs., gerçek *sadhana* sayılmaz. Sizin gerçek olarak kabul ettiğiniz şeyler hakikatte gerçek değiller. Gerçek olmayan her şeyden vazgeçilmelidir. Bu hakikat ilk anda anlaşılmalıdır.

Bedene bağımlılıktan vaz geçmek çok kolaydır. İnsanların bunu niçin yapamadıklarını aklım almıyor!

Bu salonda yanmakta olan çok sayıda ampul görüyorsunuz. Fakat onların içinden geçen elektrik akımı hepsinde de aynıdır. Bedenler, bu ampuller gibidir fakat Atma prensibi, bütün ampullerin içinden geçen elektrik akımı gibidir. Bu birliği anlayın ve sevginizi herkesle paylaşın. Hiç kimseyi düşmanınız olarak görmeyin. Sizi seveni arkadaşınız ve sizden nefret edeni de düşmanınız olarak kabul edersiniz. Hakikatte ne bir arkadaş ne de bir düşman vardır. Bu sizin sadece imajinasyonunuzdur.

Günümüzde insanlar ilahi vasfı deneyimlemek için çeşitli *sadhana'*lar yapmaktadırlar. Bu *sadhana'*lar dolayısıyla Allah size yaklaşacak mıdır veya bunları yapmadığınız takdirde sizden uzaklaşacak mıdır? Hayır. *Sadhana'*ları yaptığınız zaman sizden uzaklaşan şey sadece *bhrama'*dır. Bunun sonucu olarak *Brahma'*ya yaklaşırsınız. *Bhrama'*dan kurtulmak için her gayreti sarfetmelisiniz. Beden olduğunuz ve her şeyi kendinizin yaptığı anlayışından vaz geçin. Ancak o zaman vehimden ve korkudan kurtulursunuz. Bedene bağımlılığınızı azaltın. Yapmanız gereken *sadhana* budur. Spiritüel uygulama, *Japa, Thapa, Dhyana, vs.,* yapmakla olmaz. Bunlar sizin zihinsel mutluluğunuz içindir, Allah'ın vizyonunu elde etmek için değildir. Bütün bu uygulamalara son verin. Kendinizin Allah olduğu kati inancını geliştirin. Kendinize devamlı olarak şunu hatırlatın, "Ben Allah'ım, Ben Allah'ım, Ben Allah'ım". Ancak o zaman Allah olursunuz. Beden sadece üzerinize giydiğiniz elbisedir. O, sizin gerçek Öz'ünüz değildir. Bedene bağımlılık arttıkça ıstırap da artar.

Tyaja Durjana Samsargam; Bhaja Sadhu Samagamam; Kuru Punyam Ahorathram (Kötü arkadaşlardan uzaklaşın; iyi kimselerle arkadaşlık edin ve gece ve gündüz değerli işler yapın). Bu dünyada birçok isim ve formlar görürsünüz. Bu, bunların birbirlerinden ayrı oldukları anlamına mı gelmektedir? Hayır. Hepsi de birdir. Kendisini anne, baba, erkek kardeş, kız kardeş, vs., olarak ifade eden sadece ilahi vasıftır. İsimler ve formlar çeşitli olabilir fakat temeldeki hakikat tektir. Bu hakikat prensibini göz önünde tuttuğunuz zaman sevgi sizden devamlı olarak akacaktır. Kendinizi sevgi nehrine daldırın. Hiçbir şart altında sevgiden vazgeçmeyin. Her hangi bir kimse sizden nefret dahi etse ona kendi erkek kardeşinizmiş gibi muamele edin. Yolda karşılaştığınız vakit ona karşı öfke duymayın, onu sevgi ile selamlayın. Sizin sevginiz muhakkak onda bir değişiklik yaratacaktır. Gerçek mutluluk, fedakarlık ruhunda yatar. *Thyaga* (fedakarlık) gerçek *Yoga'*dır. Günümüzün insanı *Thyaga'*yı geliştirmemektedir. Tam aksine *Bhoga* (zevk) peşinde koşmaktadır ve bunun sonucu olarak da *Roga* (hastalık) elde etmektedir. Fedakarlık ruhunu

geliştirdiğiniz takdirde ıstıraptan özgür olacaksınız. Gerçek spiritüel uygulama sizin vehimden kurtulmanıza yardımcı olanıdır. Yaşlandıkça her gün biraz daha fazla vehim içinde boğulmanızın ne faydası olabilir ki?

"Ben bu beden değilim, hiçbir şey benim değildir." Bilmeniz gereken şey budur. Kendinizi, "Ben kimim?" diye sorgulayın. "Ben Benim" cevabını alacaksınız. Bu hakikati anladığınız ve deneyimlediğiniz zaman hiç kimse size en ufak bir zarar dahi veremez. Kendinizin sadece fani biri olduğunuz ve Allah'ın sizden ayrı olduğu gibi ikili düşüncelere daldığınız müddetçe ıstıraptan kurtulamazsınız. "Ben sizden ayrıyım" duygusu sizin kendi imajinasyonunuzdur. "Ben" ve "sen" birleşince "biz" olur. Bununla birlikte, 'biz' + 'O' (Allah) yine sadece hiç değişmeyen 'O' olarak kalır. 'ben' ve 'sen' devamlı olarak değişir.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Birçok kimse *Japa* ve *Dhyana* gibi *sadhana'*lar yapar fakat bunların çok bir faydası yoktur. Bununla birlikte, zamanla bazı değişikliklere yol açabilir. Geçici bazı sonuçlar bahşedebilirler fakat ebedi sururu bahşedemezler. Geçici sonuçlar için endişelenmeyin. 'ben' ve 'benim' duygusu bütün endişelerin temel sebebidir. *Hari'*yi (Allah'ı) idrak etmediğiniz müddetçe üzüntüler sizin peşinizi bırakmayacaktır. Kendinizi bedeninizle özdeşleştirdiğiniz için endişe içindesiniz. Eğer kendinizi Öz'le (Allah'la) özdeşleştirirseniz bütün bu endişelerden özgür olacaksınız. Bu nedenle, kendi gerçek Öz'ünüzü idrak etmek için her çabayı göstermelisiniz. Her ne şart altında olursa olsun, üzüntü göz yaşları dökmeyin. İnsan bedene bağımlılıktan kurtulunca üzüntüden özgür olacaktır. Üzüntüden ve korkudan özgür olmak ve ebedi huzuru elde edebilmek için kendinizin "Ben Benim" olduğunuzu idrak etmeniz gerekir. Bu beyana bütün kalbinizle inanırsanız artık sizi hiçbir şey sarsamaz. Bedene ve maddi varlıklara yersiz bağımlılık geliştirmeyin. Ancak hayatınızı fedakarlık ruhu içinde sürdürdüğünüz takdirde kurtarılacaksınız. Başarmanız gereken şey *Bhoga* değil de *Thyaga'*dır. Bir şeyin size ait ('benim') olduğunu düşünmek *Bhoga'*dır. Hiçbir şeyin size ait olmadığını ('benim değil') idrakine varmak *Yoga'*dır.Bu *Yoga* size gerçek gücü bahşeder.

İsa, çeşitli *sadhana'*lar yaptı ve sonunda bu hakikati idrak etti. Bir keresinde *Meri* ve *Jozef* çocukları *İsa'*yı *Kudüs'*te bir panayıra götürdüler. Kalabalık arasında *İsa'*nın izini kaybettiler ve onu her yerde aradılar. Bütün bu zaman zarfında *İsa* mabedin bir köşesinde oturmuş rahibin verdiği vaız'ı dinliyordu. Ebeveynleri ise onu mabedin dışında arıyorlardı. Sonunda anne *Meri* onu mabedin içinde buldu. Ona koşarak sevgiyle onu kucakladı ve, "Oğlum, sana ne oldu? Nereye gittin? Biz seni arıyorduk," dedi. *İsa* ise ona,

“Anne, ben mabedden dışarı çıkmadım. Rahibin verdiği vaız’ı dinliyordum. Niye korktunuz ki? Ancak dünyaya inananlar korku içinde olurlar. Fakat Allah’a inanan bir kimse niçin korksun ki? Ben Baba’mın yanındayım, niçin korkasın ki?” diye cevap verdi.

Doğuştan sizde var olan ilahi vasfı unutarak Allah’ı dış dünyada arıyorsunuz. Siz kendiniz Allah’sınız. Kendi kendinizi dış dünyada aramak biraz saçma değil mi? İçinize dönerek bakın, ancak o zaman Allah’ı bulacaksınız. Bu tekliği/birliği anlamak çok kolaydır. Böyle olmasına rağmen, başlangıç olarak çok kuvvetli ve kati bir inanca sahip olmalısınız. Allah’ın sizden ayrı birisi olmadığına inanmalısınız. Derin bir soruşturma yaptığınız takdirde, Allah’ın sizin içinizde ve aynı zamanda da dışarıda olduğunu idrak edeceksiniz.

Sevgi’nin Somutlaşmışları!

Görüşünüzü içe doğru çevirin ve gerçek Öz’ünüzü arayın. Kendi kendinizi soruşturma, gerçek *Sakshatkara’*ya (Allah’ın vizyonuna) yol açar. *Sakshatkara’*yı elde edince bütün ıstıraplarınızdan özgür olacaksınız. Allah’ı deneyimlemediğinizi söylemek bir hatadır. Bir kimse bir kitabın içine 10 rupi koyarak bunu unutmuş. Onu daima yanında taşıyordu. Günlerden birinde 10 rupiye ihtiyacı oldu. Arkadaşından ödünç istedi. Arkadaşı kabul etti. Fakat bunu vermeden önce arkadaşı elindeki kitabı görmek istedi. Kitabı açar açmaz 10 rupi yere düştü. İhtiyacı olan paranın yanında olmasına memnun olarak arkadaşından ödünç almaya gerek kalmamıştı. Bunun gibi, günümüzde insanlar içlerindeki doğuştan var olan ilahi vasfı unutarak Allah’ı aramaktadırlar. İnsan Allah’ı ancak kendi kendisini soruşturarak idrak edebilir.

Sevgi’nin Somutlaşmışları! Öğrenciler!

İlahi Vasfı deneyimleyebilmek için çeşitli gayretler sarfediyorsunuz. Allah’ı dışarıda aramayın. O, sizin içinizdedir. Dışarıda gördüğünüz her şey illüzyondur. Bu aldatıcı/yalan dünya sizi cezbetmesin. Ancak o zaman huzura kavuşabilirsiniz ve en sonunda “Ben Benim” hakikatini idrak edebilirsiniz. Bu basit hakikati öğrenmek için çeşitli kutsal kitapları okumanıza gerek yoktur. Onları bir kenara bırakın. İçinizdeki ilahi vasfın tadını çıkarın. İçsel vizyonunuzu geliştirin ve kendi gerçek Öz’ünüzü gözünüzün önünde canlandırın.

(Bagavan Diskur’unu, “***Bhaja Govindam...”*** Bajan’ı ile sona erdirdi.)